

PARIKANNIEMEN

KONTTI

4/2019

Jouko Jyrkämä

*Muistoja riihikirkon
vaiheista
s. 6*

Susanna Hoikkala
*Hyvä lapsuus ja osallisuus
turvattava kaikille*
s. 8

Tapio Luoma
*Arkkipiispan ajatuksia
adventtina*
s. 10

Arto Valkeapää
Uutta kohden
s. 20.

Siunattua joulua ja hyvää uutta vuotta!

Lämpimät kiitokset teille kaikille, jotka olette eri tavoin olleet mukana Parikanniemen lastenkodin ja säätiön sekä Parikanniemen Ystävien toiminnassa tänä vuonna! Yhteiset toimmemme ja esirukouksenne mahdollistavat tämän työn jatkumisen.

Toivotamme kaikille siunattua Vapahtajan syntymäjuhlaa ja rauhaa vuodelle 2020!

Parikanniemisäätiö, Parikanniemen Ystävät ry, Parikanniemen lastenkoti
Erkki Lemetyinen, Kimmo Jaatila, Petri Tiusanen, Sami Siponen

Matka Betlehemiin -vaellus ja muut joulunajan tilaisuudet

Matka Betlehemiin –jouluvaellus järjestetään tänä vuonna 13.-14.12. Vaellusta ovat järjestelmässä lastenkodin lapset, työntekijät ja kymmenet vapaaehtoiset.

Jouluvaellus alkaa Parikanniemen Riihikirkosta. Oppaan johdolla kierretään maastossa reitti, jonka varrella kuvataan joulun tapahtumia. Vaellus päättyy seimen kautta tupaan, jossa on tarjoilua, arpajaiset ja myyjäiset. Jouluvaellukselle saapuvia kehoitetaan pukeutumaan sään mukaisesti ja varautumaan pieneen odotukseen. Vaelluksen ajat ovat perjantaina 13.12. klo 17.00–20.00 ja lauantaina 14.12. klo 16.00–19.00. Ryhmiä pyydetään ilmoittautumaan Parikanniemen toimistoon toimisto@parikanniemi.fi tai 0400-744061. Osoite: Parikanniementie 130, 52320 Vitsiälä. Matka Betlehemiin Jouluvaelluksen järjestävät Parikanniemisäätiö ja Parikanniemen Ystävät ry. Lisätietoja www.parikanniemi.fi

Parikanniemen kirkkopyhä ja lastenkodin joulujuhlaa vietetään 15.12.2019 alkaen kello 10 messulla tuomiokirkossa ja jatkuen joulujuhlalla seurakuntatalossa. Mukana mm. Teuvo V Riikonen ja lastenkodin väkeä.

Jouluaaton hartaus on Parikanniemen riihikirkossa 24.12. klo 14. Hartaudessa on lasten esityksiä. Puheen pitää Teuvo V Riikonen. LÄMPIMÄSTI TERVETULOJA TILAISUUKSIIN!

PARIKANNIEMISÄÄTIÖN LEHTI

Päätoimittaja

Teuvo V. Riikonen (vv.)

Petri Tiusanen (vt.)

Kustantaja

Parikanniemen Ystävät ry

Parikanniementie 130

52320 Vitsiälä

ISSN 2323-7465 (painettu)

Nettisivut: www.parikanniemi.fi

Toimitus

Markku Liukkonen

Pirkko Oinonen

Petri Tiusanen

Taitto Meiju Bonsdorff

Kannen kuva Markku Liukkonen

ISSN 2323-7473 (verkkajulkaisu)

Toimitusneuvosto

Ari Tähkää, Krista Eskelinen,

Markku Liukkonen, Pirkko Oinonen, Meiju

Bonsdorff, Thorleif Johansson, Teuvo V.

Riikonen, Kimmo Jaatila, Johanna Talo

Painopaikka Teroprint Oy, Mikkeli

Sanaa ja sijaishuoltoa

Mikä on Parikanniemi? Mitä on uukuniemeläisyys? Mitä ovat orpokoti ja lastenkoti? Mitä ovat Orpokotijuhlat? Mikä on Parikanniemisäätiö? Mitä ovat Parikanniemen Ystävät? Keitä ovat Aura Latvus, Väinö Hoikka tai Uukuniemen ukot. Näiden käsitteiden ja nimien tiheikössä on joskus vaikea havaita, mikä näitä kaikkia yhdistää. Mitä yhteistä on esimerkiksi Parikanniemen lastenkotiin sijoitetulla lapsella ja Helena Konttisella?

Pitkäaikainen toimintamme antaa luottamusta Jumalan huolenpitoon. Kun hän on pitänyt huolen menneenä vuosisatana, luotamme siihen, että hän pitää edelleen. Pitkän historian varjopuolena on se, että joskus on vaikea nähdä toiminnan kokonaisuutta ja muistaa, mikä on perustelevämme. Onko se sama kuin alkuaikoina, vai onko se muuttunut?

Parikanniemisäätiön perustehtävänä ovat Jumalan Sanan julistus ja lastensuojelutyö. Historian tunteminen auttaa ymmärtämään näiden toimintojen yhteyden. Orpokoti syntyi Uukuniemelle Sanan julistuksen tuloksena. Jeesuksen sana, joka ottaa tykönsä yhden tämän kaltaisen lapsen minun nimeeni, se ottaa tykönsä minut, pätee edelleen Parikanniemen työssä.

Kutsun Sinut tutkimusmatkalle Parikanniemeen! Kutsun sinut myös rukoukseen lasten, työntekijöiden ja toimintamme puolesta, että Kaikkivaltias Jumala kirkastaisi kasvonsa ja osoittaisi, mitä tietä meidän tulee kulkea perustelevämme toteuttamisessa. Kutsun sinut myös palvelutyöhön, jos tunnet siihen kehotusta.

Tässä lehdessä annamme pienen välähdyksen Parikanniemen toiminnasta.

Petri Tiusanen

Teuvo virkavapaalla ja Petri sijaisena

Parikanniemisäätiön toiminnanjohtaja Teuvo V. Riikonen on virkavapaalla 8.5.–22.11.2019 välisen ajan. Hänen sijaisenaan vt. toiminnanjohtajana on julistustyön pappi Petri Tiusanen, joka toimii myös Kontti-lehden vs. päätoimittajana.

Pystymetsästä Parikanniemeen

Kimmo Jaatila
Apulaisrehtori
Savonlinna

Sain yllättävän kutsun Parikanniemen ystävät ry:n hallitukseen keväällä 2018. Olinhan toki käynyt muutamia kertoja tämän liikkeen tilaisuuksissa, lukenut liikkeen kirjoja ja kirjoittanut Kontti-lehteen. Lisäksi säätiön toiminnanjohtaja Teuvo V. Riikonen on opettajani ja ystäväni jo 25 vuoden takaa. Silti kutsu yllätti minut. Vielä enemmän yllätyin, kun astuin suoraan puheenjohtajan tehtäviin Erkki Makkosen pitkäaikai-

sen kauden jälkeen. Saappaat olivat suuret, mutta vastaanotto oli lämmin.

Millaiseen liikkeeseen olen tullut? Ensimmäinen sana, joka tulee mieleeni, on juureva. Tämä liike pitää hengellisistä juuristaan kiinni. Näin pitääkin olla. Jos juuret ovat kunnossa, hedelmiäkin voi kasvaa. Toinen sana on arkipäiväinen. Tämä liike ei ole puhtaaksi sliipattu liituruutapukuinen liike, vaan tavallisten

ihmisten pullantuoksuinen, murrettu haastava liike. Juuri tästä pidän. Kolmas sana on lapset. Lapsia varten ja sielujen voittamiseksi – siinä on tämän liikkeen työnäky, joka on löytänyt uusia muotoja ajan mukaan, mutta näkyä ei ole myyty ajan hengen mukana.

Liikkeessämme on toki haasteensa kuten millä tahansa kansanliikkeellä. Mutta niin kauan kuin Jumala meitä tarvitsee, teemme työtä.

Näkökulma

Uskon rukousta tarvitaan

Markku Liukkonen
Parikanniemisäätien
hallituksen jäsen

Parikanniemi on elämän korkeakoulu sekä sinne sijoitetuille lapsille että lasten hyväksi työtä tehneille naisille ja miehille. Toiminnassa mukana olleet ovat monessa kohden käyttäneet Raamatusta mainittuja armolahjoja, jotta Jumalan tahto voisi toteutua. Jumalan lahjojen käyttöön kuuluu uskon määrä, mutta myös kuuliaisuus ja oman elämän sovittaminen saatuaan tehtävään (Room. 12:6–8).

Jo vanhalla orpokodilla toimitettiin uskon mukaan. Saksalaisen Yrjö Müllerin esimerkin mukaan tarpeista ei haluttu kertoa ihmisille, vaan Jumalalle. Myöhemmille vastuunkantajille tämä on ollut vaikea läksy.

Jumalan tahto ei tapahdu automaattisesti

Vaikeiden tilanteiden ja oman neuvottomuuden kohdalla apostoli Jaakob kehottaa mei-

tä pyytämään viisautta Jumalalta uskossa, lainkaan epäilemättä (Jaak. 1:5–6). Me sen sijaan horjumme, epäilemme ja etsimme tukea toisiltamme. Toki pitää katsoa, onko Jumala jo antanut viisautta jollekulle. Liian helposti sanomme "jos se on Sinun tahtosi", mutta emme vaivaudu ottamaan selvää hänen tahdostaan. Jumalan tahto löytyy Raamatusta. Jeesus neuvoo kertomuksessaan "Väärämielinen tuomari" rukoulijaa joskus myös taistelemaan. Ei Jumalan tahto automaattisesti toteudu (Luuk. 18:1–8).

Jumala pitää huolta lapsistaan

Valitettavan paljon joudumme painimaan talousasioiden kanssa niin yksityishenkilöinä kuin yhteisöinä. Jumala ei ole päästänyt Parikanniemeä tässä asiassa helpolla. Tarpeet ylittävät usein resurssit. Hankkei-

ta siirretään rahan puutteessa tuonemmaksi. Järkevä taloudenhoito ei ole vain tulojen ja menojen tasapainoa, vaan myös Jumalan ja järjen ottamista mukaan taloudenpitoon. Jeesus kehotti pyytämään Jumalalta lisää työntekijöitä, ei vähentämään. Kaikessa pitää silti luottaa hänen huolenpitoonsa (Matt. 6:25–34). Jumalan tahto on tässä selvä. Jumala pitää huolen lapsistaan. Meidän osamme on kiittää. Varaammeko tarpeeksi aikaa ja mahdollisuutta kiitokselle yhteisissä kokoontumisissamme ja rukouselämässämme?

Parikanniemen historia osoittaa, että työ on mennyt aina eteenpäin. Matka Betlehemiin-jouluvaellus oli aluksi pieni uskon askel, joka johti toiseen. Kuinka paljon siunausta tapahtuma onkaan tuottanut tekijöilleen, Mikkelin alueen lapsiperheille, erityisryhmille ja

Kuva Jukka Bonsdorff

ehkä jatkossa myös pakolaisille. Toinen ihme on Orpokotijuhlat, joiden olisi luullut jo jääneen uudempien virtausten jalkoihin. Koskaan en ole lähtenyt juhliilta kotiin ilman siunausta. Jo alkuvirtenä laulettu 308 "Ah Jeesus, Herrani" tuntuu kuittaavan ainakin osan veloista.

Raha - maailman yleisin epäjumala

Rahan suhteen on kuitenkin syytä olla varovainen. Lutherin mukaan raha on maailman yleisin epäjumala, mutta meille silti välttämätön hyödyke. Jeesus tiesi, että omistamiseen liittyy sekä ylimääräistä huolta että iankaikkisia vaaroja (Mark. 10:23–25). On oikein pyytää Luojaltaan varjelusta sekä köyhyydestä että rikkaudesta (Snl. 30:9). Rikkaus ylpistää, mutta köyhyys voi johtaa vilppiin.

Moni uskova miettii, voisiko

hän lahjoittaa Jumalan valtakunnan työlle enemmän. Ei vain rahaa, vaan myös aikaa, asiantuntemustaan ja voimiaan. Luonnollisesti lahjoittaja kysyy, mitä hän saa vastikkeeksi. Kristitty antaa silti pyyteettömästi ja tarjoaa apuaan sinne, minne Jumalan käsi häntä ohjaa. Silloin hän toimii järkevän taloudenhoitajan tapaan, laittaa saamansa hyvän poikiin lisää.

Usko on kaiken toiminnan lähtökohta

Uskoa ja rahaa voi verrata toisiinsa. Kumpakaan ihmisellä ei ole lähtökohtaisesti, vaan molemmat tulevat meille meidän itsemme ulkopuolelta. Molempia tarvitaan, jotta asiat alkavat toimia. Käytännössä sekä rahaa että uskoa on pyydetävä. Usko on kaiken toiminnan lähtökohta. Uskon rukous onkin

riskin ottamista tietyissä tilanteissa. Opetuslapsilta puuttui uskoa, kun he yrittivät auttaa mykkää poikaa. Pojan isän kommentti on paljon puhuva: "heistä ei ollut siihen" (Mark. 9:18). Myöhemmin he oppivat, miten uskon rukous toimii. Jaakobin mukaan uskonrukoukselle luonteva paikka on sairaiden puolesta rukoilu yhdessä öljyllä voitelun kanssa. Kukaan ihminen ei voi parantaa sairasta. Vain Jeesus parantaa. Silti meille luvataan, että rukous, joka uskossa lausutaan, (voi) parantaa sairaan. Jaak. 5:13–18).

Uskonrukouksessa Jeesuksen ja tahto ja rukoilija yhtyvät toisiinsa tavalla, josta syntyy uutta elämää.

Muistoja riihikirkon vaiheista

Monille Parikanniemessä käyneille on tullut tutuksi lastenkodilla sijaitseva riihikirkko. Siellä monet retkikunnat ovat saaneet kuunnella lastenkodin kuulumisia ja hiljentyä Sanan ääressä. Sieltä ovat myös lukemattomat vaeltajat lähteneet jouluiselle Matka Betlehemiin -vaellukselle.

Riihikirkolla Parikanniemen pihapiirissä on oma historiansa, joka juontaa 1960-luvulle. Monet herätysliikejärjestöt olivat alkaneet järjestää omia rippikoululeirejään omistamissaan leirikeskoksissa. Parikanniemesäkin pohdittiin oman nuorisotoiminnan vahvistamista.

Mahdollisuus siihen avautui, kun vanha Tonttulan huvila, joka aikaisemmin oli toiminut yhtenä hoitorakennuksena, oli uuden päärakennuksen myötä jäänyt käyttämättömäksi. Sen yhteyteen, kauniiseen Saimaan niemeen, ideoitiin nyt omaa pientä leirikeskusta, jossa kesäisin voitaisiin pitää muun muassa säätiön omia rippikoululeirejä.

Uuden leiripaikan kustannukset eivät olleet kovin suuret, sillä Tonttulan lisäksi majoitusta varten paikalle siirrettiin vain kaksi pienehköä aittaa säätiön vanhainkodilta Heinolasta. Sieltä löytyi myös suuri joutilas vilja-aitta, joka tuntui sopivan

leirikirkoksi ja tulevien rippikoulujen opetustilaksi. Se siirrettiin talkoovoimin Parikanniemeen.

Alkuvuosina, 1960–1970-lukujen vaihteessa, uuden leiripaikan toiminta olikin vilkasta, kun säätiön rippikoulujen lisäksi Ristiinan seurakunta vuokrasi Tonttulan myös omia leirejään varten. Seurakunnan leirikeskoksen valmistuttua 70-luvulla Tonttulan toiminta alkoi kuitenkin hiljalleen hiipua.

Leirikappelista riihikirkoksi

Kappelin kohdalla kehitys kulki toiseen suuntaan. Siitä alkoi muodostua tärkeä paikka lastenkodilla vieraileville linja-autoretkikunnille. Siellä voitiin hiljentyä ja kuunnella lastenkodin ajankohtaisia kuulumisia sekä kysellä kysymyksiä ilman, että "pienet korvat" olivat kuulemassa. Joskus ryhmät olivat niin suuria, että paikka kävi ahtaaksi. Näin tapahtui erityisesti, kun Parikanniemessä vietettiin Mik-

Jouko Jyrkämä
Parikanniemisäätiön eläkkeellä oleva toiminnanjohtaja

Kuva Parikanniemen arkisto

kelinpäivän juhlia, joiden vietto oli alkanut vuonna 1974. Vuosi vuodelta juhlille saapui enemmän väkeä, niin että oli ryydyttävä miettimään, löytyisikö jostain suurempaa koontumistilaa. Eräessä yhteydessä syntyi ajatus, olisiko mahdollista siirtää kappelin lähistöllä sijainnut vanha riihi sen jatkeeksi. Kun vielä tuttu rakennussuunnittelija tuli sattumalta käymään, asiat alkoivat nopeasti edetä siihen suuntaan. Riihen osalta se olikin "yhdestoista hetki", sillä sen katto oli osin jo sortunut. Syy siihen, miksi riittä ei vielä ollut sahattu polttopuiksi oli se, että se kätki sisäänsä kaikenlaista rojua, jolla ei ollut muuta sijoituspaikkaa.

Taivaan Isä näytti sittenkin olevan asioissamme mukana!

Hirret purettiin talkoilla ja niitä kokoamaan saatiin tuttu ristiinalainen kirvesmies, Juho Härkönen. Työt alkoivat kevätkesällä 1977 ja tarkoitus oli saada ne valmiiksi jo saman syksyn Mikkelinpäivän juhliä varten.

Mutkia matkassa

Säätiön talouspuolella alkoi kesän aikana kuitenkin ilmaantua huolen aiheita. Ne johtuivat lastenkodin ja säätiön ennakoitua suuremmista palkkakustannuksista, jotka aiheutuivat toisaalta lomittajien suuresta määrästä ja toisaalta maksetuista lomarahastoista. Kesällä lastenkodilla oli myös vähemmän lapsia, joista olisi saatu hoitomaksuja. Vaikka Saaren juhlilta saatiin suuret kolehdit ja lahjoituksia, talous ei näyttänyt niistä paljoa kohenovan. Edelleen näytti siltä, että syyskuun lopulla palkkarahoista jäisi uupumaan lähes puolet, eli silloista rahaa n. 20 000 mk.

Ihmeellinen apu

Vaikka raha-asioden järjestymistä oli rukoiltu, alkoi usko ja toivo lopulta pettää. Mitä hyö-

dytti rakentaa kirkkoa ja suunnitella sen käyttöönottojuhlaa, kun tuntui, että Jumalakin oli meidät täysin hylännyt? Laina tähän pienen katkelman kirjastani Hän antaa kodin: "Omalla kohdallani epäusko ja epätoivo kasvoivat siihen mittaan, että olin valmis jättämään eroanomukseni hallitukselle. Mitä kannatti jatkaa tässä työssä ja vielä rakentaa kirkkoa, kun Jumalakin tuntui olevan vastaan.

Olin jo päättänyt erota, kun vielä täytyi lähteä eräseen seurakuntaan vierailulle. Tuon vierailun aikana piti jo tulla sen päivän, jolloin mikään ei enää pelastaisi edessä olevalta katastrofilta. Kun myöhään tiistai-iltana sitten palasimme matkalta kotiin Ilmari Pitkäsen kanssa ja istahdimme kahvipöydän ääreen, alkoi vaimoni Marianna, joka silloin hoiti säätiön toimistoa, yllättäen kertoa: 'Ette arvaa, millainen soitto tänä aamuna tuli. Porista soitettiin erästä pankista ja sanottiin, että täällä olisi Parikannemelle testamenttivaroja, jotka

ovat tulleet erään leskirouvan jäämistöstä. Kun annatte tilinumeron, lähetämme teille heti tänään 40 000 mk'. Tarve, joka palkkojen maksuun oli ollut ja tuntui aivan mahdottomalta saada kokoon, oli siis hiukan yli 20 000 mk! Ei liene vaikea arvata, miten ihmeelliseltä asia tuntui. Taivaan Isä näytti sittenkin olevan asioissamme mukana! Ei hän ollut unohtanut meitä, eikä hänen kätensä, ollut liian lyhyt auttamaan. Hän tahtoi vain näyttää meille epäuskosille, kenen varassa työemme viime kädessä on."

Miten riemullista olikaan uuden riihikirkon käyttöönottojuhlassa veisata: 'Herraa hyvää kiittäkää...'"

Näiden tapahtumien jälkeen tuntui aiheelliselta, jopa tarpeelliselta ripustaa muistutukseksi itselle ja muillekin riihikirkossa käyville pääoven viereen taulu, jossa lukee: "Kiitä Herraa minun sieluni, äläkä unohda, mitä hyvää Hän on sinulle tehnyt"(Ps 103).

Hyvä lapsuus ja osallisuus turvattava kaikille

Itsenäisessä Suomessa hyvän lapsuuden rakenteet ovat vahvistuneet sukupolvi sukupolvelta. Suomi on yksi parhaista paikoista, joissa lapsi voi saada edellytykset hyvään elämään. Kaikki perheet eivät ole kuitenkaan päässeet mukaan tähän kehitykseen:

Susanna Hoikkala
Erityisasiantuntija/Lastensuojelun Keskusliitto

Lastensuojelun tehtävänä on varmistaa lapsen oikeus hyvään ja turvalliseen lapsuuteen silloin, kun muut keinot eivät riitä. Lapsen oikeus erityiseen suojeluun on määritelty myös YK:n lapsen oikeuksien sopimuksessa, jonka Suomi on saattanut laintasoisesti voimaan vuonna 1991. Sen artiklan 20 mukaan ”lapselle, joka on tilapäisesti tai pysyvästi vailla perheen turvaa tai jonka edun mukaista ei ole antaa hänen pysyä perhepiirissä, on oikeus valtion antamaan erityiseen suojeluun ja tukeen”.

Lapsen etu on ensisijainen

Joissakin tilanteissa yhteiskunnalla on valta ja vastuu puuttua lapsen ja perheen yksityisyyteen turvatakseen lapsen suojelun. Näiden toimien tulee olla lapsen edun ja tarpeiden

mukaisia sekä laadukasta. LSKL pitää lastensuojelun laatua turvaavina tekijöinä perheille aikaisessa vaiheessa tarjottavaa tukea, lastensuojelun riittävää resursointia, avohuollon palvelujen toimivuutta ja saatavuutta, sijaishuollon ja sijoituksen jälkeisen tuen laadukkuutta ja vaikuttavuutta sekä lapsen osallisuus oikeuden ja oikeusturvan toteutumista.

Tukea pyrittävä antamaan mahdollisimman varhaisessa vaiheessa

Inhimillisesti ja taloudellisesti tehokkainta on antaa tukea mahdollisimman varhaisessa vaiheessa. Palvelujärjestelmän tulisi tunnistaa erilaiset tarpeet ja vastata niihin. Esim. sijoitetujen lasten vanhemmillä on

muita vanhempia enemmän toimeentuloon ja psyykkiseen hyvinvointiin liittyviä kuormittavia tekijöitä. Lapset tulisi huomioida myös aikuisten palveluissa.

Lastensuojelu edellyttää riittäviä taloudellisia ja inhimillisiä resursseja sekä ehkäiseviin että korjaaviin palveluihin, tehokasta kansallista ohjausta, toimivia rakenteita, osaavia ammattilaisia ja aikaa. Lastensuojelutyö on vaativaa ja kuormittavaa ihmishuhtotyötä. Työntekijöiden vaihtuvuus on iso haaste.

Sijaishuollon on vastattava lapsen yksilöllisiin tarpeisiin

Sijaishuollon tehtävänä on suojella haavoittavissa olosuhteissa eläviä lapsia ja nuoria. Sen on vastattava lapsen yksilöllisiin tarpeisiin ja vaikutettava

Palvelujärjestelmän tulisi tunnistaa erilaiset tarpeet ja vastata niihin

Kuva Parikanniemen arkisto

korjaavasti sijoituksen taustalla oleviin syihin. Lasta on kuntoutettava, ja perheen kanssa on tehtävä muutostyötä. Myös sijoituksen jälkeistä tukea tarvitaan.

Vastuusosiaalityöntekijöiden tehtävänä on huolehtia, että sijoitukselle asetetut tavoitteet saavutetaan ja sijaishuolto hyödyttää lasta.

Luottamuksellisen suhteen rakentamisessa tarvitaan erityisosaamista

Lasten ja nuorten kuuleminen sekä heidän näkemystensä huomioon ottaminen on erityäin tärkeää. On epäkohta, että sijoitetut nuoret kokevat usein, ettei heitä ole kohdattu, kuultu ja ymmärretty. Lasten osallisuuden takaaminen edel-

lyttää työntekijöiltä osaamista ja mahdollisuutta rakentaa luottamuksellisia suhteita.

Jokainen lapsi on pidettävä osallisena

Meidän on yhteiskuntana panostettava lastemme hyvinvointiin sekä pyrittävä pitämään jokainen lapsi osallisena ja onnellisena. Myös Parikanniemen lastenkodilla on iso vastuu lastensa hyvinvoinnista ja sen turvaamisesta, että jokaisella

lapsella olisi omaan elämään liittyviä unelmia lähtökohdistaan huolimatta. Lastensuojelutyö on nimensä mukaisesti suojelutyötä. Lämmin kiitos tärkeästä työstänne!

Lähde

Hoikkala, S. & Pitkänen, M. (2019) Laadukkaan lastensuojelun edellytykset on turvattava. Lastensuojelun Keskusliiton politiikkasuositus 3/2019.

Arkkipiispan ajatuksia adventin aikaan

”Seurakuntien perhetyössä on tarvetta vapaaehtoisille”

Tapio Luoma on toiminut arkkipiispan virassa puolentoista vuoden ajan. Sillanrakentajaksi luonnehdittu Luoma arvostaa herätysliikkeitä ja näkee vapaaehtoistoiminnan osana Jumalan lapsena elämistä. Seurakuntatyön vahvuudeksi hän mainitsee sen mahdollisuuden vahvistaa oman paikkakunnan yhteisöllisyyttä.

Herätysliikkeet merkitsevät rikkautta

Kun Tapio Luoma valittiin arkkipiispaksi keväällä 2018, häntä luonnehdittiin sillanrakentajaksi, jolla ei ole vahvaa sidettä mihinkään kirkolliseen herätysliikkeeseen, mutta joka arvostaa niiden tekemää työtä ja merkitystä kirkolle.

– Herätysliikkeet ovat tuoneet paljon rikkautta Suomen evankelis-luterilaisen kirkon elämään. Merkittävää on paitsi niiden esillä pitämä hengellinen sanoma, jossa korostetaan Kristuksen keskeisyyttä, myös laaja vapaaehtoistoiminta, joka näkyy monien paikallisseurakuntiemme elämässä.

Eriyksen merkittävinä Luoma pitää herätysliikkeiden järjestämiä kesäjuhlia, jotka kokoavat yhteen kymmeniä tuhansia suomalaisia.

– Tämä kertoo, että suurille hengellisille kokoontumisille on edelleen tarvetta.

Erilaisiin herätysliikkeisiin Luoma tutustui jo opiskeluaikanaan 1980-luvulla muun muassa hankkimalla niiden laulukirjoja. Tulevaan vaimoonsa Pirjoon hän tutustui Kansan raamattuseuran opiskelijariennoissa. Uukuniemeläinen herätysliike ja sen toimintamuodot eivät ole tulleet Luomalle henkilökohtaisesti kovinkaan tutuiksi.

– Hyllyssäni on kyllä Helena Konttisesta kertova kirja Eräs

meidän ajan profeetta, jonka sanoma on puhutteleva.

Seurakunta lapsiperheiden tukena

Lapsiperheiden ahdinko ja lastensuojelun kriisi ovat ajankohtainen yhteiskunnallinen ongelma, johon pyritään hakemaan ratkaisuja hallituksen toimesta. Perheiden vaikeuksissa on usein kyse siitä, että perheyhteisöt eivät enää ole yhtä tiiviitä kuin ennen.

Tähän haasteeseen myös kirkko haluaa omalta osaltaan olla vastaamassa. Arkkipiispa pitääkin erittäin tärkeänä paikallisseurakuntien lapsi- ja perhetyötä, jolla voidaan tukea perheitä heidän arjessaan.

”Seurakuntatyö voi luoda turvallisuutta perheiden arkeen.”

– Seurakunnissa tunnetaan lapsiperheiden arjen kysymykset ja ongelmat, joita niin lapset kuin heidän vanhempansakin kohtaavat.

Moni perhe kamppailee ongelmiansa kanssa yksin, ilman suvun ja yhteisön tarjoamaa turvaa. Tässä arkkipiispa näkee seurakunnan tilaisuuden auttaa.

– Seurakuntatyön vahvuus on sen mahdollisuuksissa vahvistaa omalla paikkakunnalla yhteisöllisyyttä, joka voi luoda turvallisuutta lapsiperheiden arkeen. Siksi seurakuntien tekemä lapsi- ja perhetyö on tärkeää, Luoma painottaa.

Maallikot ja vapaaehtoiset tärkeä voimavara

Arkkipiispan mielestä tulevaisuudessa vapaaehtoisten ja maallikoiden roolin tulisi kasvaa

entisestään seurakuntatyössä.

– Näyttää siltä, että seurakuntien tulot tulevaisuudessa pienenevät, joten yhä vähemmän seurakunnan työtä ja toimintaa voi laskea palkatun henkilöstön varaan.

Luoma näkee, että diakonia-työ on jo pitkään ollut keskeinen vapaaehtoistoiminnan ja maallikkoaktiivisuuden kanava.

– Perhetyössä on epäilemättä tarvetta vapaaehtoiselle vastuunkannolle esimerkiksi tukihenkilötoiminnassa.

Vapaaehtoistoiminnasta saatava palkkio on luonteeltaan jotain muuta kuin aineellista.

– Vapaaehtoisuuden olemukseen kuuluu, että siitä saatava palkkio on ennen kaikkea havainto, että ”minäkin voin olla avuksi”. Siitä nousee myös vapaaehtoistoiminnan ilo ja motivaatio sekä paljon elämää rikastuttavia kokemuksia.

Toisaalta Luoma muistuttaa, ettei ole tarkoitus nähdä vapaaehtoisia vain ilmaisena työvoimaresurssina, joka paikkaa olemassa olevaa henkilöstövajetta.

– On myös hyvä korostaa, että vapaaehtoisuutta ei pitäisi nähdä niinkään lisätyövoimana paikkaamassa palkatun henkilöstön vähyyden aiheuttamaa resurssivajetta vaan oleellisena osana seurakuntalaisuutta ja Jumalan lapsena elämistä.

Usko luo levollisuutta

Ennen arkkipiispaksi valintaansa Luoma työskenteli Espoon piispana ja sitä ennen kirkkoherrana Seinäjoella sekä pappina Peräseinäjoella ja Ilmajoella. Opiskeluaikanaan hän toimi myös Ylen radiokuuluttajana, miltä ajalta on peräisin

”Usko Jumalaan tuo työhön levollisuutta.”

hänen selkeä ja miellyttävä puhetapansa sekä virheetön artikulointinsa.

Arkkipiispalla on monia henkilökohtaisia kiinnostuksen kohteita, kuten tieteenfilosofia, luonnontieteet ja kansainvälinen politiikka. Hänen vuonna 2002 valmistunut väitöskirjansa käsittelee teologian ja luonnontieteiden suhdetta.

Myös nykyisessä virassa riittää uuden oppimista.

– Työ on ollut varsin kiireistä, ja opeteltavaa riittää jatkuvasti. Samalla työ on erittäin kiinnostavaa ja motivoivaa. Tukenani ovat läheisten lisäksi erinomaiset työtoverit.

Entä mistä arkkipiispa ammentaa voimaa ja uskoa omaan työhönsä?

– Kaiken perustana on luottamus siihen, että kirkon työn tekee viime kädessä Jumala Pyhän Henkensä kautta. Usko Jumalaan tuo työhön hyvin tarpeellista levollisuutta.

Evankeliumin kuuleminen sykähdyttää aina

Vielä jouluaattona arkkipiispa on virantoimituksessa, mutta sen jälkeen hän hiljentyä vietämään joulua läheistensä kanssa ilman sen tarkempaa suunnitelmaa tai ohjelmaa. Perheeseen kuuluvat vaimon lisäksi kolme aikuista lasta perheineen. Toivejouluun kuuluu myös lukeminen ja ulkoilu lumi-

peitteisessä maisemassa pikkupakkasessa.

Joulunajan työtehtävissä arkkipiispa kuulee jouluevankeliumin useita kertoja.

– Joulun kohokohta on aina se hetki, jolloin korviin kantautuvat enkelin sanat: ”Tänään on teille syntynyt Vapahtaja.”

Tapio Luoma, joka on opiskellut myös laulua, mainitsee itselleen tärkeäksi joululauluksi Une Haarnojan sanoittaman ja Ahti Sonnisen säveltämän laulun, jonka sanoissa ja melodiassa hänen mielestään tiivistyy hyvällä tavalla joulun tunnelma ja sanoma. Eikä vain joulun, sillä sisältyyhän siihen myös sanoma rististä ja ylösnousemuksen riemusta.

Näiden laulunsanojen myötä arkkipiispa toivottaa Kontin lukijoille siunattua joulua ja armori-kasta uutta vuotta.

*Rauhaa, vain rauhaa
kellot ne soi,
lapselle rauhaa,
ne rauhaa soi.
Enkelin laulu rauhaa,
rauhaa toistaa.
Seimen yllä joulun tähti
valkeuttaan
kirkkaana silmiin lapsosen
nyt loistaa.
Maariainen tuutii
seimen pienoistaan.
Kaukainen risti varjonsa luo.
Sieluhun äidin kivun se tuo.
Pääsiäisaamu tuskan
kerran poistaa,
riemu täyttää
ylösnousemuksen maan.
Rauhainen mieli
rukousta toistaa.
Maariainen tuutii
seimen pienoistaan.*

Teksti Meiju Bonsdorff
Kuvat Kirkon kuvapankki

TÄHKÄPÄITÄ

Ruma, yksinäinen ja masentunut

Noihin kolmeen sanaan voisi tiivistää tämän päivän nuoren ajatukset ja tunteet itsestään. Terveiden ja hyvinvoinnin laitoksen (THL) järjestää joka toinen vuosi suuren kouluterveyskyselyn alakoulun ylimmiltä luokilta lukion toisen luokan oppilaisiin asti. Kyselyssä kerätään tietoa eri-ikäisten lasten ja nuorten hyvinvoinnista, terveydestä, koulunkäynnistä ja opiskelusta.

Viime vuosien tuloksista on hämmentävällä tavalla seuloutunut nuo kolme otsikon teemaa. Liian monet lapset kokevat itsensä yksinäisiksi. Liian monella on mielialalääkitys. Ja viimeisessä, tämän vuoden tutkimuksessa, kävi ilmi, että 97 sadasta tytöstä näkee omassa ulkonäössään parannettavaa tai pitää itseään jopa rumana.

Miten tämä asettuu yksin sen kanssa, että me olemme selviytyksen mukaan maailman onnellisin kanssa? Missä kohtaa jokin ei mene oikein? Löytyykö taustalta jotain suomalaisesta häpeäkulttuurista, johon liittyy häpeää ennen kaikkea siitä mitä olemme – tai kuvittelemme olevamme – ei siihen mitä teemme tai olemme tehneet? Löytyykö taustalta jotain siitä, että kasvatuksessa edelleen kaikuvat esi-isiemme sanomattomat sanat, kehumisen panttaus ja riittämättömyyden vahvistaminen?

Bet Jalassa, Betlehemin kyljessä, on koti vaikeasti kehitysvammaisille lapsille. Paikan nimi on Jemima-koti. Jemima oli yksi Jobin tyttäristä, joka syntyi sen jälkeen, kun Jumala oli koetellut Jobia. Näistä tyttäristä – Jemima mukaan lukien – sanottiin, että he olivat kauneimpia maan päällä. Nämä vaikeasti kehitysvammaiset, monella inhimillisellä kriteerillä rumat – asuvat ja käyvät paikassa, jossa he tulevat kauneimmiksi maan päällä. Miksi? Siksi, että heitä rakastetaan konkreettisesti, pidetään sylissä, hellitellään ja ymmärretään, että he ovat Jumalan silmissä kauniita.

Annetaan meidän tyttäremme ja poikiemme kokea jotain samaa. Ennen kaikkea, sanotaan usein, kuten Jumala sanoi pojalleen – sinä olet minun poikani, johon minä olen mieltynyt, sinä olet kaunis, arvokas...

Ari Tähkää

Sanottu ennen meitä

"Sun eessäsi Herrani Armo on suuri, poistui tieltäni kuoleman muuri. Tähtöset taivaalla kutsuen loistaa, Herramme kutsua riemuiten toistaa. Tullos sä lapseni luokseni tänne, pelastaa tahdon elämäni. Riemuitse lapseni armo on suuri." (Maila Oikarinen, muistiinpanot)

"Nykyisen sodan jälkeen tulee tasavalta yli koko maan. Kun entinen esivalta on kukistettu, ei enää lailla suojata uskontoa, vaan kaikki totuus poljetaan. Ihmiset paatuvat synneissään. Uusi esivalta asetetaan ihmisten lihallisen mielen mukaan." (Helena Konttinen kirjassa Eräs meidän ajan profeetta)

"Nyt Herra tahtoo puhua vielä sinulle, joka katuvaisella mielellä tahdot etsiä Elämän Herraa ja koko sydämestäsi luopua kaikesta, että Jeesus Kristus saisi olla sinulle kaikki kaikessa. Sinulle kuuluu elämä ja armo Jeesuksessa Kristuksessa. Mutta tiedä, että sinullekin vain armo armosta annetaan!" (Helena Konttinen kirjassa Eräs meidän ajan profeetta)

Ilman Herran apua emme selviäisi

Astelllessaan naapurin järjestämiin Parikanniemiseuroihin keväällä 2015 Vesa Julin ei ollut ikinä kuullut Parikanniemisäitiöstä. Hänellä ei ollut aavistustakaan siitä, että kolme vuotta myöhemmin hän toimisi Parikanniemisäitiön hallituksessa. Sen enempää vierellä astellut Susanna-vaimo ei osannut arvata, että hän järjestäisi vuosittain bussimatkoja Imatralta Orpokotijuhlille Saarelle. Vesa oli hetkeä aiemmin irtisanottu vakituisesta metsätalousinsinöörin tehtävästään Stora Enson palveluksesta. Irtisanomisen myötä Vesan pitkäaikainen haave papiksi opiskelusta sinetöityi ja viisihenkinen perhe muutti Oulaisista Joensuuhun. Kuten Julinien elämässä yleensä, muutosta edelsi paine, joka pakotti menemään elämässä eteenpäin.

– Lopulta lopputili oli melkein pä parasta, mitä minulle ikinä on tapahtunut. Sain opiskella ansiosidonnaisella päivärahalla, Vesa naurahtaa.

Aiemmin niin ikään metsätalousinsinöörinä työskennellyt Susanna sai hänkin keskittyä teologian opintoihin. Molempien kutsumus hengelliseen työ-

hön oli niin vahva, että perhe oli valmis luopumaan isosta omakotitalosta luonnonrauhassa muuttaakseen kaupungin laitamille pieneen opiskelijasuunnitelmaan. Vähäiset neliöt eivät kuitenkaan koskaan ole olleet este hengellisten tilaisuuksien järjestämiseen Julinien kodissa.

– Joskus vieraat ovat istuneet jopa tuulikaapissa ja saunalauteilla, Susanna naurahtaa.

Pariskunnan valmistuttua teologian maistereiksi perhe muutti Vesan työn perässä Imatralle. Kahden papin ja kolmen lapsen perhe-elämän yhteenso-

vittaminen on usein haastavaa – elämästä ei puutu vauhtia eikä alati eteen tulevia yllättäviä käännteitä. Yksi perheen lapsista sairastaa vakavaa, elinikäistä sairautta, jonka hoitaminen vaatii paljon osaamista. Haasteiden keskellä Julinit ovat kokeneet johdatusta:

– Muuton myötä saimme yhteydet oikeisiin lääkäreihin. Lappeenranta on ainoa paikkakunta Suomessa, jossa tarjotaan juuri meidän lapsemme hoidossa tarvittavaa erityisosaamista.

Hektinen perhe- ja työelämä uuvuttavat välillä siinä määrin, että omien asioiden hoitami-

Saaren juhlilla pienestä pitäen

Meidän viisihenkinen perheemme majoittui yleensä Honkakylän kodeissa. Silloin lapset osallistuivat vanhempien kanssa seuratilaisuuksiin. Vaikka kaikkea puheita ei ymmärtänyt, kuitenkin kuultu sana jäi vaikuttamaan kotielämään ja leikkeihin kylän poikien kanssa.

Vähän vanhempana sain myös palvella urkuparvelta. Silloinen kanttori oli kuullut, että olin jo tuuranut isääni jumalanpalveluksissa, ja pyysi minut avukseen. Yleensä urut määräävät virsien tahdin, mutta Saaren juhlilla urkurin piti vain myötäillä seurakunnan voimakasta veisuuta.

Saaren juhlilla on aina ollut huomattavan paljon juhlavieraita. Aikaisemmin oli henkilöautoja vähän, mutta kymmenittäin linja-autoja. Olipa joskus kuorma-autojakin, joiden lavalle oli laitettu penkkejä. Seurojen "menu" pysyi samana: virsiä, puheita ja rukousta. Polvirukoukset, varsinkin juhlien alkuseuroissa, kuuluivat ohjelmaan.

Enemmistö seurapuhujista oli maallikoita, uuku-niemeläisyyden tapaan. Osa oli samoja kaikilla juhlilla, osa taas vaihtui vuosittain. Sanoma synnis-

Saaren juhlista muodostui perheen kokoontumispaikka, kuva vuodelta 1964.

tä ja armosta pysyi samana. Korostettiin, että vaikka ihminen on syntinen, armo Kristuksessa riittää veren kautta puhdistamaan synnistä. Pyhän Hengen kautta syntinen ihminen saa myös voimaa kilvoitteluun uskon tiellä. Tärkeintä on, että sanoma Jeesuksen rististä ja ylösnousemisesta tulee esille.

Jumalan runsasta siunausta tulevillekin juhlille ja kaikille Kontin lukijoille toivottaen

Teksti Lauri Konttinen
Kuva Lauri Konttisen kotialbumi

nen unohtuu. Juuri niissä tilanteissa Julinit ovat saaneet kokea Herran selkeää johdatusta.

– Olin hoitamassa perheemme kesäkanoja, kun Herra muistuttu, että minun tulisi välittömästi täyttää netissä työhakemus. Luulin hakuajan päättyvän vasta kolme päivän kuluttua, vaikka se päättyi kolmen tunnin kuluttua. Ehdin tehdä hakemuksen, ja sain paikan, Susanna naurahtaa

Haasteiden keskellä on kuin Herra olisi raivannut Julineille oman polun tiheään viidakoon. Nuorimman lapsen sairauden haastavasta hoidosta johtuen pariskunta on toistaiseksi joutunut luopumaan pitkäaikaisesta haaveestaan lähteä lähetystyöhön, mutta Herra on johtanut useita turvapaikanhakijoita heille kotiin sanan kuuloon. Vesa on saanut kastaakin heistä useita.

– Lapsen sairauden myötä Herra on riisunut meitä. Se on tehnyt meistä entistä inhimillisempiä. Ja lapsikin on saanut oppia, ettei elämästä selviä ilman tukeutumista Jeesukseen, Vesa toteaa.

Teksti Heli Tiusanen
Kuva Julinien kotialbumi

YLI SATAVUOTINEN HERÄTYSLIIKE EILEN JA TÄNÄÄN ORPOJEN KOTIJUHLAT

Ilmestyy marraskuussa 2019

Kaksitoista tarinaa uukuniemeläisestä herätysliikkeestä ja sen merkityksestä kertojilleen. He ovat tutkijoita, taiteilijoita, maanviljelijöitä, evakointa, Helena Konttisen sukulaisia...

Kirjassa seurataan myös sanoin ja kuvin Orpokotijuhlien rakentamista, juhlien viettoa ja purkamista. Niistä välittyy ainutlaatuinen elämys, jonka voi vuosittain kokea vain Saaren kirkolla.

Tekstit: Danielle Miettinen
Valokuvaus ja taitto: Philippe Gueissaz

Tilaukset: toimisto@parikanniemi.fi tai parikanniemi.fi Postitus 7€

Taloudellinen tuki tärkeää Parikanniemelle

Parikanniemisäitiön taloudessa lahjoitukset, kolehdit, testamentit ja hoitomaksut muodostavat talouden selkärangan. Hoitomaksuilla pyritetään perustoimintoja, mutta ne eivät kata kaikkia kuluja. Säätioimme hengellinen työ, remontit ja kalustohankinnat vaativat myös osansa. Sen vuoksi esirukoukset, vapaaehtoistyö ja ystäviemme taloudelliset lahjoitukset ovat meille ensiarvoisen tärkeitä etenkin nyt, kun tulopuolella on ensi vuoden talousarviossa paljon vajetta.

Lahjasi mahdollistaa työmme kehittämisen. Kiitos kaikille tukijoillemme!

Parikanniemisäitiön keräystili on FI63 5271 0420 1411 20 (Keräyslupa nro RA/2018/1181).

Muistathan maksaa jäsenmaksun

Parikanniemen Ystävät ry tukee Parikanniemisäitiön toimintaa taloudellisesti ja hengellisesti. Se julkaisee myös Kontti-lehteä ja kirjoja. Jäsenmaksu on 20 € vuodessa. Sen maksamalla saa neljästi vuodessa Kontin kotiinsa. Tänä vuonna Parikanniemen Ystävät ry:lle on maksettu lokakuun loppuun mennessä jäsenmaksuja 3830 €. Jäsenmäärä on hieman alle tuhat.

Jäsenmaksun 20 € voi maksaa Parikanniemen Ystävät ry:n tilille: FI95 5271 0420 0445 14. Viitteeseen maininta jäsenmaksusta sekä osoitetiedot, jos olet uusi jäsen.

TERVETULOJA TILAISUUKSIIN

Parikanniemisäätiön työntekijät ja vapaaehtoistyöntekijät vierailevat seuraavissa tilaisuuksissa!

Katso tarkemmat tiedot seurakunnan ilmoituksista ja säätiön kotisivuilta www.parikanniemi.fi.

Joulukuu

3.12. Imatra klo 10.00

Miestenpiiri Olavinkulmassa, Maaranen

11.12. Lappeenranta klo 18.00

Keskiviikkoseurat Lauritsalan pysäkillä, Maaranen

12.12. Kitee klo 13.00

Seurat seurakuntakeskuksessa, Takala, Kostamo

13.12. Joensuu klo 13.00

Seurat seurakuntakeskuksessa, Kostamo

13.–14.12. Ristiina

Matka Betlehemiin -jouluvaellus Parikanniemessä

15.12. Mikkeli klo 10.00

Kirkkopyhä Tuomiokirkossa, jonka jälkeen Parikanniemen joulujuhla seurakuntakeskuksessa Savilahdenkatu 20, lastenryhmä, Riikonen

16.12. Hamina klo 13.00

Ystäväpiirin joulujuhla Kulmakivessä

19.12. Riihimäki klo 18.00

Äijäparkki leirikeskus, Hirvijärventie 760, Riikonen

24.12. Ristiina klo 14.00

Aattohartaus Parikanniemen riihikirkossa, Riikonen

Tammikuu 2020

1.1. Parikkala klo 10.00

Uudenvuodenjuhla. Messu siunauskappelissa, jonka jälkeen seurat seurakuntatalossa. Samalla vietetään Erkki Lemetyisen syntymäpäiviä, Riikonen, Lemetyinen

1.1. Lappeenranta klo 18.00

Seurat Lauritsalan pysäkillä, Maaranen

5.1 Nurmes klo 12.00

Seurat Joosua ja Maria Tolvasella, Lukanpurontie 41, Konttinen, Kostamo

9.1. Kitee klo 13.00

Seurat seurakuntatalossa, Riikonen

10.1. Joensuu klo 13.00

Seurat seurakuntakeskuksessa, Riikonen

10.1. Liperi klo 15.30

Seurat Herrankukkarossa, Riikonen

12.1. Valkeala klo 10.00

Kirkkopyhä ja seurat, Riikonen

12.1. Joroinen klo 10.00

Kirkkopyhä ja seurat, Tiusanen

15.1. Lappeenranta klo 18.00

Keskiviikkoseurat Lauritsalan pysäkillä, Maaranen

18.1. Kuhmo klo 13.00

Seurakuntakeskuksessa Raamattutunti, jonka aiheena on Rauhan valtakunta, Tiusanen

18.1. Kuhmo klo 18.00

Seurat Lyyli ja Eero Koistisella Metsäkatu 37, Maaranen, Tiusanen

19.1. Kuhmo klo 10.00

Kirkkopyhä ja seurat, Maaranen, Tiusanen

20.1. Hamina klo 13.00

Seurat Kulmakivessä, Riikonen

20.1. Lappeenranta klo 17.00

Seurat Emmauksessa, Riikonen

25.1. Helsinki klo 10.00-17.00

Raamattukoulu, Töölönkatu 7, Raamattukoulu "Armollinen erämaa", Teuvo V. Riikonen

26.1. Lappeenranta klo 10.00

Kirkkopyhä ja seurat, Tiusanen

28.1. Kerimäki klo 13.00

Seurat Marja Rautiaisella Toroppalantie 88, Tiusanen

Helmikuu

2.2 Rautavaara klo 10.00

Kirkkopyhä ja seurat, Tiusanen

5.2. Lappeenranta klo 18.00

Keskiviikkoseurat Lauritsalan pysäkillä, Maaranen

13.2. Kitee klo 13.00

Seurat seurakuntakeskuksessa, Maaranen

14.2. Joensuu klo 13.00

Seurat seurakuntakeskuksessa, Maaranen

16–18.2. Parikkala

Raamattu- ja yhteyspäivät, kts kirkolliset ilmoitukset

17.2. Hamina klo 13.00

Seurat Kulmakivessä

17.2. Lappeenranta klo 17.00

Seurat Emmauksessa

23.2. Miehikkälä klo 10.00

Kirkkopyhä ja seurat, Tiusanen

25.2. Kerimäki klo 13.00

Seurat Liisa ja Pentti Kososella Lemmenmäentie 13, Riikonen

Parikanniementie 130
52320 Vitsiälä
toimisto@parikanniemi.fi

**Toimisto -ja taloussihteeri
Risto Teittinen**

Puhelin 0400 744 061
Ark. klo 9-15

Säätiön hallituksen puheenjohtaja
rovasti **Erkki Lemetyinen**
Puhelin 040 764 1050
erkki.lemetyinen@pp.inet.fi

Toiminnanjohtaja Teuvo V. Riikonen
Puhelin 0400 315 573
teuvov.riikonen@parikanniemi.fi

Pastori Petri Tiusanen
Puhelin 040 753 5553
petri.tiusanen@parikanniemi.fi

Lastenkodin johtaja Sami Siponen
Puhelin 040 847 3657
sami.siponen@parikanniemi.fi

Matkasihteeri Matti Kostamo
Puhelin 0400 245272

Parikanniemisäätiön tilit
Sampo FI86 8000 1901 5424 99
S-SOP FI54 5271 0420 0130 48

Parikanniemen Ystävät ry
- jäsenyhdistys
- jäsenmaksu, Kontti-lehti, **20€/vuosi**
- kustannustuotteet
S-SOP FI95 5271 0420 0445 14
DB FI69 8000 1900 7130 67

Parikanniemisäätiö voi kerätä ja vastaanottaa lahjoituksia ja testamentteja työn hyväksi.
Poliisihallituksen keräyslupa:
nro POL-2015-6305. Keräystili.
S-SOP FI63 5271 0420 1411 20

www.parikanniemi.fi

Kirsikka Tynkkynen valittiin vuoden traumahoitajaksi

Entinen Parikanniemen lapsi, Mikkelissä työskentelevä Kirsikka Tynkkynen on valittu vuoden 2019 traumahoitajaksi. Hän työskentelee Etelä-Savon sosiaali- ja terveystalouden kuntayhtymässä Essotessa projektipäällikkönä. Palkinnon myönsi Suomen Traumahoitajayhdistys ry. Onnittelemme Kirsikkaa ja toivotamme hänelle Taivaan Isän siunausta hänen vaativassa tehtävässään.

Erkin syntymäpäiväseuroja vietetään 1.1.2020 uudenvuodenjuhlien yhteydessä Parikkalan seurakuntatalolla messun jälkeen. Tervetuloa!

Birgitta eläkkeelle

Mikkelinpäiväjuhlassa Parikanniemessä muistettiin lastenkodin pitkäaikaista työntekijää Birgitta Mäkistä, joka siirtyi eläkkeelle. Hän toimi Tuulentupa-kotiryhmän vastaavana ohjaajana. Kiitos Birgitalle ja Taivaan Isän siunausta!

Erkki 70 vuotta!

Parikanniemisäätiön hallituksen puheenjohtaja Erkki Lemetyinen täyttää vuoden vaihteessa 70 vuotta. Säätiön sääntöjen mukaan hänen on silloin jätettävä tehtävänsä. Erkki on ollut mukana säätiön hallituksessa vuodesta 1984 ja sen puheenjohtajana vuodesta 2001.

Kiitämme Erkkiä hänen pitkästä palvelutehtävästä. Onnittelemme häntä myös merkkipäivän johdosta ja toivotamme Taivaan Isän siunausta!

Meidän Parikanniemi

Parikanniemen lastenkodissa tehtävän työn keskiössä ovat lapset ja nuoret sekä heidän kokonaisvaltainen hyvinvointinsa. Hyvinvointi rakentuu monista tekijöistä, joista yksi on lasten ja nuorten kuunteleminen ja kuuleminen arjessa. Tämän kirjoituksen keskiössä ovat lasten ja nuorten ajatukset Parikanniemestä. Ohjaajat kokosivat lasten ajatuksia, ja lähes jokainen lapsi ja nuori halusikin jakaa mielipiteensä. Sana oli vapaa. Samat asiat nousivat esiin jokaisesta kotiryhmästä. Kaikille esitettiin kaksi kysymystä keskustelun pohjaksi. Kysymykset olivat: mitä Parikanniemi sinulle tarkoittaa, ja miten esittelisit Parikanniemeä?

Monen lapsen ja nuoren kommentoissa tulee esiin, että vaikka tämä ei olekaan oma koti ja he toivovat kotiin pääsyä, täällä on silti kiva olla. Toiset haluavat kutsua Parikanniemeä kodiksi tai varakodiksi. Lapsille ja nuorille on tärkeää, että vanhempien kanssa pidetään tiiviisti yhteyttä, ja perheasunnot mahdollistavat pidemmät perhetapaamiset. Arvokkaaksi koetaan myös ympäristö ja sen

tarjoamat mahdollisuudet, kuten uimarannat, jalkapallo- ja luistelukentät sekä kiinteistönhoitajan paja, jossa voi tarvittaessa käydä korjaamassa pyörää. Arjen touhut, rytmit ja rutiinit tulevat esiin lasten vastauksissa. Eräs nuori kertoo, että arki täällä on normaalia. Koulu, harrastukset ja kavereiden kanssa vietetty aika täyttävät päivät. Lähes kaikki lapset ja nuoret kertovat, että he ovat saaneet täältä paljon kavereita. Pihalla saadaan isolla porukalla leikit ja pelit käyntiin, ja välillä sitten opetellaan selvittelemään erimielisyyksiä. Eräs lapsi kiteyttää näin: "Minulle Parikanniemi tarkoittaa ystävyttä. Ystävien kanssa on kiva leikkiä, esimerkiksi juoksu- leikkejä."

Kavereiden ja heidän kanssaan vietetyn ajan lisäksi korostuu myös ohjaajien ja muun henkilökunnan merkitys. Myös heidän kanssaan vietetty aika on tärkeää. Lasten ja nuorten mielestä mukavaa on yhdessä tekeminen kuten askartelu, piirtäminen, pelien pelaaminen ja telkkarin katselu. Arjen yhteisen tekemisen lisäksi myös omaoh-

jaajien kanssa vietetyt omaohjaaja-päivät ovat merkittäviä puolin ja toisin. Mieleenpainuvia yhteisiä kokemuksia ovat esimerkiksi retket, ja jokavuotiselle kesäretkelle lähdetäänkin aina koko lastenkodin vällä. Perinteiset juhlat jäävät varmasti jokaisen mieleen ohjelmineen ja karkkisateineen.

Lämmin kiitos osallistumisesta jokaiselle lapselle ja nuorelle sekä kotiryhmien ohjaajille!

Teksti Jenni Hujanen
Kuva: Onnentupa/
Suoma Lautamäki

Arto Valkeapää

Uutta kohden

Arto Valkeapää syntyi Saaren pitäjässä uskovaan perheeseen. Vanhemmat olivat ahkeria Orpokotijuhlien kävijöitä ja talkoolaisia. Lapset kulkivat mukana juhlilla. Niistä Valkeapää muistaa erityisesti Erkki Lemisen armolliset puheet.

Opiskeluaikana Jyväskylässä hänelle avautui omakohtainen usko Jeesukseen.

– Opettajaksi opiskelevien kurssikavereiden joukossa oli monia Jeesukseen uskovia. Heidän sisältäpäin tuleva ilonsa teki minuun vaikutuksen. Lukioaikainen luokkatoverini kertoi minulle, miten hän oli tullut uskoon ja mitä se hänelle merkitsi. En ollut aikaisemmin pyytänyt Jeesusta elämäni Herraksi. ”Jeesus, tule elämäni”, sain silloin sanottua. Tuosta rukouksesta lähtien olen saanut Häneen tutustua, ja prosessi on yhä menossa.

Tehtävästä toiseen

Valmistuttuaan Valkeapää toimi muutaman vuoden opettajana. Vuonna 1985 Arto ja Pirjo Valkeapää siirtyivät kokotoimisesti kansainvälisen kristillisen järjestön Navigaattoreiden opiskelija- ja koululaistyöhön Jyväskylässä.

– Sen työn parissa olen saanut paljon henkilökohtaista apua, koulutusta ja rohkaisua uskon-
taipaleeni alusta alkaen.

1990-luvulla uudet haasteet veivät Valkeapään Kansan Raamattuseuran työhön, lä-

hinnä mukaan Kalevi Lehtisen missioihin. Suomen lisäksi niitä pidettiin Virossa, Venäjällä ja Taiwanilla.

– Vuonna 2008 minut pyydettiin Oronmyllyn leirikeskuksen johtajaksi ja parin väli vuoden jälkeen takaisin juuri perustetun Oronmyllysäätien toimitusjohtajaksi Kansan Raamattuseuran luovutettua toimintakeskuksen uudelle säätölle vuonna 2017.

Iloa yhteistyöstä

Oronmyllyllä ja Parikanniemi-säätöillä on aina ollut vahvat yhteydet julistajien ja talkoolaiden kautta. Viime vuosina yksi näkyvimpiä yhteistyömuotoja ovat olleet Oron kesäteatterin näytelmät, joiden näytöksiä on myös Orpokotijuhlien aikana.

– Pyysin Arto Mylläriseltä näytelmän Oron 50-vuotisjuhlille vuonna 2013. Tästä alkoi sitten jo kuusi kesää jatkunut yhteistyö. Oma rukoukseni on, että tämä yhteistyö saisi vahvistua ja laajentua.

Tämän lehden ilmestymisen aikoihin Arto Valkeapää on jäämässä eläkkeelle. Mutta ei hän kokonaan Jumalan valtakunnan töitä jätä. Oronmyllyn ja Parikanniemen tapahtumissa hän aikoo olla mukana mahdollisuuksien rajoissa muiden tehtäviensä lisäksi.

– Perheeni elämässä mukana olemiseen on eläkkeellä ollessa enemmän mahdollisuuksia. Rukoukseni on saada jatkaa Jeesuksen elopellolla oppimassa tuntemaan häntä ja tekemään häntä tunnetuksi.

Teksti ja kuva Pirkko Oinonen

